

Rammebil- og pontontreffet 2015, 21.-23. august

Rammebiler utenfor Elgstua hotell. Hans Koldens 170 V nærmest.

Årets treff satte deltagerrekord med over 20 påmeldte biler, og av dem var innpå halvparten ponton'er.

På siste års treff inviterte Anders Bronken og Bergljot oss til en helg i området rundt Elverum og Løten. Det slo vi selvfølgelig til på! Derfor var det i år Elverum som var base for våre felles aktiviteter. Innsjekk var på det forholdsvis nybygde Scandic Elgstua hotell på Elverum.

Hotellet ligger like ved rundkjøringen i krysset RV 25 og RV 3 og er lett å finne,

Plutselig var det august og tid for rammebiltreff igjen. I år også åpent for biler av pontongenerasjonen. Dette var første året vi offisielt åpnet for deltagelse fra denne generasjonen – selv om vi har hatt en god del ponton'er innom treffet gjennom årene, men da som regel fordi rammebilen "ikke var helt i form" ... Og denne endringen viste seg å være veldig populært!

enten du kommer nordfra eller sørfra. Hit kom vi om ettermiddagen fredag etter å ha forlatt Oslo i vår 170 S i god tid før helgeturturen begynte. Parkeringen var på baksiden av hotellet og ga oss mulighet til å stå noe skjermet fra omverdenen, selv om vi var like ved to hovedfartsårer. Siden vi var ankommet ganske tidlig,

brukte jeg tiden til å henge rundt på parkeringsplassen og se på bilene etter som de kom. Vi kan vel slå fast at vi aldri har hatt så bred deltagelse på dette treffet noe tidligere år, som vi hadde i år.

Et par av bilene fortjener en ekstra kommentar: Eldste bil var Per Vibergs Benz fra 1913, som forståelig nok kom på henger, men som kjørte på egne hjul under løpet på lørdagen! Så hadde vi Hans Kolden som kom med sin flotte 170 V Cabriolet B fra 1939. Ivar satte riktignok bilen på en ekstra prøve ved å fylle diesel

Per Viberg i ferd med å ta ned kalesjen på sin Benz 1913.

To flotte pontoner.

Bjørn Foslund viser frem motorrommet på sin 260 D.

Denne 170 S'en var i god stand og tålte en inspeksjon.

på den på Lillehammer. Men etter en tanktømming kunne følget starte opp igjen og kjøre til Elverum uten videre problemer. Diesel er derimot midt i blinken for Bjørn Forslunds 260 D, også den fra 1938. Etter motoroverhaling sist vinter var dette sjeldne eksemplaret av verdens første

dieselpersonbil igjen på veien. Dessverre knakk en aksel for clutchoverføringen midt i løpet, så det ble retur til hotellet på henger, men neste år er den forhåpentlig klar igjen. Nevnes må også Jarle Tvedt som kom fra Bergen med en 180 c. Ja, hva er så rart

med det da? Jo, bilen hadde bare kjørt ca. 40.000 km siden den var ny og så ut som ny! Slå det! Forøvrig var det også mye annet flott å se, sjekk bildene!

Som tidligere var det lagt opp til et treff som varte hele helgen fra fredag til søndag.

Redaktørens familie i 170 S Cab B. Clemens ser frem mot neste år da han er gammel nok til å øvelseskjøre i bestefars bil. (Vel, vel - vi får se ...)

Folk og biler har ankommet Klevfoss industrimuseum.

Vi ser på de store maskinene som i sin tid laget papir til handlebæpser. – Mange av oss husker dem nok ennå.

På kvelden ankomstdagen var det lagt opp til individuell middag på kvelden, men de fleste innfant seg ca. ved åttetiden og så ble det fellesskap lell.

Lørdag morgen var det felles avgang fra hotellet til Klevfoss industrimuseum og Edvard Munch-senteret på Ådalsbruk i Løten. Disse museene ligger like ved hverandre og kunne besøkes uten at bilene trenges å flyttes. Vi kjørte veien dit i mest

mulig samlet kolonne. Sikkert til en smule ergrelse for andre bilister som kanskje ikke er vant med at en holder fartsgrensen på denne strekningen ...

På museene ble vi delt i to grupper, den ene startet i Klevfoss-museet og den andre i Munchs fødested. Klevfos Cellulose- & Papirfabrikk på Ådalsbruk ble grunnlagt i 1888. Fabrikken var landets minste i sitt slag, men slet seg med vekslende hell frem

til 1976. Etter dette ble den omgjort til industrimuseum. Nettopp fordi fabrikken var én av de mindre og slet økonomisk, var det fra 20-tallet av smått med nybygging og investeringer. Noe som gjør at en i dag kan beskue mye av den gamle maskinparken og bygningsmassen, slik den var tidlig i det 20. århundre. (Vår guide viste frem et nymotens vannklosett som var gått tett etter et par dager på 20-tallet og som aldri ble åpnet igjen.)

I år kunne Svei Ekornrød med god samvittighet stille med sin flotte ponton cab.

At Edvard Munch ble født 12. desember 1863 på gården Engelaug Østre på Ådalsbruk i Løten, er antagelig noe ikke så mange vet. Hans far, Christian Munch, tjenestegjorde som lege her. Edvard bodde ikke på Løten så lenge, men han ble til gjengjeld døpt to ganger der. Først en hastedåp hjemme på Engelaug fordi han var så svakelig, og senere en stadfesting av dåpen i Løten kirke. Familien flyttet til Oslo allerede i 1864, men fordi familien hele tiden holdt kontakten med folkene på Engelaug, reiste Edvard tilbake til området flere ganger som barn og ungdom. Vår omviser her var tydelig en som visste hva han snakket om og i stand til å formidle

Disse to 220'ene tilhører familien Myklebust og hadde kommet hele veien fra Vartdal.

Denne 230 Cabriolet B'en på Ådalsbruk motormuseum huskes fra Stjerneløpene i klubbens første år.

Den tidsriktige kafeen på Ådalsbruk motormuseum.

Folk og biler på motormuseet.

hvordan inntrykkene fra barndommen og besøkene på Løten kunne finnes igjen i kunsten.

Etter disse to besøkene kjørte vi til Ådalsbruk motormuseum, hvor vi også hadde lunch med Bergljot som assisterende kafévertinne. Dette er et privat museum eid av Bjørn Monsbakken som i mer enn tretti år har samlet og pusset opp gamle kjøretøyer. Samlingen består av mer enn førti spesielle biler av ulike merker fra 1930-tallet og framover. Bland dem fant vi

også en gammel kjenning for rammebilfolket – en MB 230 Cab B som var med på flere av klubbens treff i de første årene. På den tiden var den eid av Anders Bronkens fetter, Arne Johan Bjørke. I dag er den hos nye eiere, men muligens til salgs om noen er fristet. I tillegg har museet

også over åtti motorsykler, mopeder og scootere i annen etasje. Så en seg rundt, kunne en også finne rariteter som gamle radioer, barnevogner, modellbiler, symaskiner, modelljernbane med mer...

Kafeen der vi lunsjet, var innredet som en kafé fra 50-60 tallet med respatexbord og tilhørende plaststoler. Hele museet ligger for øvrig i en bensinstasjon fra 1949. Det hele var altså veldig tidsriktig!

Siste post på programmet var et besøk på Løiten Brænderi, hvor i dag Løiten Lys ligger. Her fortalte Anders selv litt om brenneriets historie og akevittproduksjonen. Etterpå var det mulighet til å kjøpe en suvenir fra Løiten lys, eller som oss, ta seg en is!

Lørdag kveld var det felles middag i eget rom på hotellet. Det var en treretters, og som seg hør og bør var hovedretten helstekt elgfilet! Dette ble en vellykket kveld, og mange deltagere fortalte lystige historier med og uten tilknytning til rammebiler og pontoner. Ut på kvelden stod Hans Kolden opp og – kanskje i glede over at bilen hadde oppført seg så bra under treet tross forsøket på å fore den med diesel – inviterte oss til sine hjemtrakter for neste års treff. Da vet vi at neste rammebil- og pontontreff blir i områdene rundt Vågå. (Planleggingen har alt begynt, og vi gleder oss.)

Søndagen var det lagt opp til at de som ønsket det, kunne besøke Skogmuseet på Elverum. Det var bestilt egen guide for å gjøre opplevelsen bedre, men siden vi har sett museet ved tidligere besøk, tok vi farvel og la i vei hjemover for å komme

gjennom Oslo før søndagsinnfarten tok til.

Vi takker Anders og Bergljot for et flott opplegg i år og håper på en like god deltagelse på neste års rammebil- og pontontreff!

Anders forteller glimt av Løiten Brænderis historie.

Feststemte deltagere venter på middagen lørdag kveld.